

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MAURICE LAGRANGE
της 25ης Οκτωβρίου 1956*

*Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

Με απόφαση της 16ης Ιουλίου 1956, το Δικαστήριο δέχτηκε ότι η απόφαση 22/55 — η αναφερομένη στον καθορισμό των τιμών, η μόνη, κατά τη γνώμη μου, που αμφισβητήθηκε στην προφορική διαδικασία — έχει γενικό χαρακτήρα, όχι μόνον, όπως δέχτηκα εγώ, έναντι των τριών ανθρακωρυχείων, αν θεωρηθούν καθένα χωριστά, αλλά και έναντι της *Fédération charbonnière de Belgique*, κατέληξε δε — πράγμα που ήταν, εξ άλλου, λογικό — στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα μπορεί να προβάλει παραδεκτως κατά της γενικής αυτής αποφάσεως μόνον τον λόγο ακυρώσεως περί καταχρήσεως εξουσίας έναντι αυτής.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, κύριοι δικαστές, δεν βλέπω — και το λέγω ειλικρινέστατα — εγώ, τουλάχιστον, τι ενδιαφέρον μπορεί να παρουσιάζει η συζήτηση αυτή σχετικά με το ενδεχόμενο καταχρήσεως εξουσίας έναντι των προσφευγουσών. Ίσως θα μπορούσε, βεβαίως, να σκεφτεί κανείς ότι από την εμβάθυνση επί του ζητήματος αυτού, από καθαρά πραγματική και νομική άποψη, θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να προκύψουν ορισμένα στοιχεία τα οποία στηρίζουν τον περί καταχρήσεως εξουσίας ισχυρισμό ή, τουλάχιστον, αποτελούν αρχή αποδείξεώς του. Ομολογώ, όμως, ότι, ως προς το ζήτημα αυτό, μου φαίνεται ότι από τις συζητήσεις που έγιναν αποδείχτηκε, αντίθετα, ότι οι διάδικοι προέβησαν στη μελέτη του προβλεπομένου κόστους παραγωγής για το 1958 από κοινού, με όλη την απαιτούμενη

σοβαρότητα και ότι συμφώνησαν, μάλιστα, μεταξύ τους, τουλάχιστον ως προς το ζήτημα μέχρι τον Οκτώβριο του 1956. Δεν βλέπω, εγώ, τουλάχιστον, στην εν λόγω συζήτηση, άκρως σοβαρή και διεξοδική, αλλά καθαρώς νομική και τεχνική, το παραμικρό στοιχείο υπέρ της απόψεως περί καταχρήσεως εξουσίας την οποία διέπραξε η Ανωτάτη Αρχή έναντι των προσφευγουσών. Δεν νομίζω, επομένως, όσον με αφορά, ότι χρειάζεται να ασχοληθώ με όλα τα ζητήματα τα οποία συζητήθηκαν σήμερα διά μακρών, δεν μπορώ δε παρά να εμμένω στις προηγούμενες προτάσεις μου.

Νομίζω, κύριοι δικαστές, ότι η όλη αντιδικία περιορίστηκε αποκλειστικά στο ζήτημα αν η προσβαλλομένη απόφαση ήταν ή όχι αντίθετη προς το άρθρο 26, παράγραφος 2, περίπτωση α, της Συμβάσεως, καθ' όσον — αυτό ήταν, εξ άλλου, το μόνο σημείο το οποίο μπορούσε και όφειλε να αφορά η συζήτηση — οι τιμές ορίστηκαν σε επίπεδο χαμηλότερο από το προβλεπόμενο κόστος παραγωγής στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Η συζήτηση αυτή, από την αρχή μέχρι το τέλος, επείχε ακριβώς θέση απαντήσεως στο διατακτικό της μη οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου, οι προσφεύγουσες δε υπεστήριξαν ότι οι τιμές οι οποίες καθορίστηκαν με την προσβαλλομένη απόφαση ήταν χαμηλότερες από το προβλεπόμενο κόστος παραγωγής και ότι, κατά συνέπεια, εκδίδοντας την απόφαση αυτή, η Ανωτάτη Αρχή παραβίασε τις διατάξεις του άρθρου 26' αυτό είπε ο δικηγόρος της προσφεύγουσας τέσσερις φορές και μία τελευταία φορά στις προτάσεις του.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.